

isteni önátadásban felragyogó Szentháromság (Karl Rahner reflexiói). 4) A Jézusban feltárt Isten (C. Lafont, India és Japán hittudósai). Ezt a négy utat úgy lehet fel fogni — magyarázza P. Nemeshegyi a II. rész elején —, mint egy felhőkbe vesző hegycsúcsra mutató négy ujjat: a négy ujj által jelzett irány keresztező pontja a felhőn, „tudatlanságunk felhőjén” túl van, de ez az ott megsejtett pont életünk alapja, a világmindenség jövője és örök boldogságunk forrása.”

P. Nemeshegyi Péter Szentháromság-a a „Teológiai Kiskönyvtár” c. dogmatikai sorozatban jelent meg. Mintegy negyedszáz magyar teológus, a világ különböző részein dolgozó, tanító szakemberek, e készülő sorozatban bemutatják a katolikus dogmatika főbb tételeit. A most megjelent füzet végén található tájékoztatóból megtudjuk, hogy a tervezett sorozat a következő nagyobb csoportokat öleli fel: I. Bevezető tanulmányok, II. Üdvösségünk Istene, III. Isten népe: az Egyház, IV. Isten műve: ember és világ.

A világon szétszórt magyarok hálás örömmel üdvözölhetik ezt a vállalkozást, amelyet a magyar katolikus egyház szeretete és szolgálatának vágya sugallt.

P. Nemeshegyi könyve beszerezhető a következő címen: PP. Nagy — Szabó, Via dei Penitencieri 20, I-00193 Roma.

(Szabó F.)

Jegyesekkel beszélgetünk 1-4. OMC Bécs 1973-74.

Hosszú évek szakirodalmának tanulmányozása és bőséges lelkipásztori megfigyelés és tapasztalat előzte meg e füzetek megjelenését. Franciaországban már jó egy évtizede hívő keresztény házaspárok, orvosok, pszichológusok és néhány lelkipásztor alkotta munkaközösség készíti elő a házasságra készülöket. Ez nem előadás, hanem megbeszélés formájában történik. Vezérfonalul egymásután jelentek meg újra meg újra javított kiadású füzetek. A harmadik ilyen sorozat alkotja alapját a magyar sorozat első kötetének: **Életre szólóan szeretni**. Ezt az előkészítési módot igyekezett a könyv szerkesztője, mint a bécsi egyházmegyei Familienwerk lelkesze, Ausztriában is meghonosítani. Az itt két év óta szerzett tapasztalatok olyan témákkal bővítették a francia alapanyagot, amelyek ott alig kerültek szóba, de állandóan felvetődtek a jegyések részéről az osztrák kurzusok alkalmával: pl. pályaválasztás, a házasság előtti szexuális kapcsolatok, a Humanae Vitae enciklika. A második beszélgetés részletesebben kitér a házasság teológiájára is. A könyv hat alkalomra szóló beszélgetés. Mindegyik kérdésekkel fejeződik be. Ennek célja, hogy meginduljon a dialógus a jegyések között. Mint vezérfonal támasza lehet a lelkipásztori jegyesoktatásnak, kötetlen beszélgetéseknek a jegyespárok és velük baráti házaspárok között, s nem utolsósorban ösztönzőül szolgálhat a jegyespárnak a kettesben való megbeszélésre. A könyvet gazdag idézetanyag élénkíti, így Alfons Auer, Theodor Bovet műveiből, a német püspöki kar őszi pásztorleveléből stb., továbbá magyar és külföldi írók versei, fényképek és népművészeti motívumok. — Addig is, míg a pasztorációs és pedagógiai mozzanatokat külön a lelkipásztorok és előadók számára készült kötet nem tárgyalhatja, a kiadó a füzet papoknak szánt példányainak végére nyolc oldalnyi lelkipásztori mellékletet csatolt, amelyben ezekre a szempontokra mutat rá, és néhány kényes problémához nyújt bővebb anyagot. Így a 104 oldalnyi terjedelem ezeknél a példányoknál bővül.

A jegyések előkészítéséhez fontossági szempontból az első kötethez a negyedik csatlakozik. Az **Esküvőnk** a házasság szentsége teljes liturgiáját hozza, valamennyi választható szentírási olvasmány szövegével, és így lehetővé teszi, hogy a liturgia folyamán is használják (64 o.). Röviden összefoglalja a házasság szentségére vonatkozó tudnivalókat is, ezzel a lelkipásztori beszélgetés legszükségesebb anyagát adja. Ez a füzet úttörő abban, hogy egységesen bocsátja rendelkezésre, amit pl. a franciák három különálló füzetben adtak ki, német nyelvterületen pedig még hiányzik.

Mínhogy sokan, akik egyházi házasságot kívánnak kötni, hit és erkölcs dolgában igen kevés ismerettel rendelkeznek, gyakorló lelképásztorok felvetették azt a gondolatot, hogy a sorozat nyújtson rövid összefoglalást a hit és erkölcs kérdéseiről is. Ezt adja a harmadik: **Életfordulón** c. füzet. Először a keresztény hit rövid foglatát közli, a vatikáni Nemhívók Titkársága anyagát. Majd A. Liégé és M. Thurian műveiből a krisztusi erkölcs lényegére mutat rá. A J. L. Lebrez és Th. Suavet írásából hozott részletek az életforduló követelte eszmélődéshez és lelkiismeretvizsgálathoz adnak a megszokotton felüli gondolatokat, szempontokat. Így segít a könyvecske eljutni az önismerethez, s egyúttal a leendő házastárs megismeréséhez is. Különösen kiemelkedő értékű a 68-71. oldalon a Lebrez könyvéből vett „Életelvek és életstílus” c. rész. Ezek az elvek magas életeszmenyt kínálnak olvasóik számára, „mert az emberek attól szenvednek, ha csak középszereúségre hívják őket”.

Megjelenési sorrendben negyedik lesz a sorozat második füzete. Ez a távolabbi házassági előkészülethez nyújt majd bőséges olvasmányi anyagot **Szerelem, jegyesség, házasság** címmel, kb. 180 oldal terjedelemben, külföldi írók, orvosok, teológusok szemelvényeivel. Nehogy „a fáktól ne lássuk meg az erdőt”, ez a második kötet csak később jelenik meg, amikor már volt idő az első bőséges anyagának feldolgozására.

Külön kiemelendő a füzetek csinos, modern kiállítása.

T. M.

Josef A. Pilz: A hol vagyok, hadd mondok ott: Te. Meditációk 1968 - 1973. Prugg Verlag, Eisenstadt 1973. Fordította: Farkas Teréz.

Josef A. Pilz nem a szép szavak, andalító képek költője. Elmélkedései rövidiek, cikornyátlanok és magasak.

Pilz atya lelképásztor, a fiatal negyvenévesek generációjából. Elégedetlen a manák betonbiztos, összkomfortos, önelégült és üres világával, de a lelkeség előregyártott, címkézett patentmegoldásaival is. A végső értelemért küzdő, kereső lelki ember írása ez. Meg akarja találni velünk is, minden édes öncsaláson túl azt a Valakit, akit meditációinkban, a szív egzisztenciális párbeszédében Második Személyként kell megélnünk, s Akiben egymást és végeredményben önmagunkat találjuk meg. „Aki elveszti életét énérettem, megtalálja azt.”

A munkás és hűséges fordítás egyben merész és hősi vállalkozás is volt. Ilyen lapidáris sorokat hátatlan munka fordítani. De mint mindig, ez esetben is apostoli.

A fordítás a költőnek két rövid kötetét foglalja magában. A címet adó első kötetet részletekben hozza, a másodikat teljes egészében, kiegészítve három németben még kiadatlan darabbal, köztük egy magyarországi kirándulás lírai akvarelljével.

Solymár János

Dörnyei István — Gergye Győző — Csógl János: A szentségek életértéke. (A kegyelmi élet kérőgmája.) Szent István Társulat Budapest, 1973. 275 o.

Jóllehet a könyv borítólapján három szerző szerepel, az egységes, lendületes, szép magyar stílus arról árulkodik, hogy a végső megfogalmazás egyetlen teológus-lelképásztor munkája. Sodró, mélyen átelmélkedett írásról van szó. Szerintünk jobb lett volna a könyv címéül a mostani alcímet választani. Mert alapjában véve a kegyelmi élet teológiáját foglalja össze a könyv az ígehirdetés szempontjából, ezt „váltja aprópénzre” a szentségek életértékének elemzésekor. Ha az általános kérdéseket külön részben és nem a keresztség keretében tárgyalják a szerzők, azzal elkerülték volna a furcsa aránytalanságot: a könyv felét ui. „Az újjászületés és megújulás fürdője” c. rész teszi ki, a többi hat szentség kissé elnagyoltnak tűnik.

A munka alapvető mondanivalóját jól összefoglalják Cserháti püspök bevezető sorai: „(A szerzők) arra kívánják rávezetni Isten gyermekeit, hogy keresztény életü-